

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 026789 16 U
Sarajevo, 26.06.2019. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudinica Rada Bjeljac Delić, u upravnom sporu tužitelja, Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, ul. Gajeva 2, Banja Luka, zastupan po Đikić Emiru, Predsjedavajućem Odbora direktora, protiv tuženog, „Javno preduzeće BH Pošta“ d.o.o. Sarajevo, Obala Kulina Bana 8, Sarajevo, radi poništenja akta broj: 01-16.18-8046-3/16 S.Dž od 31.05.2016.godine, u predmetu zahtjeva za pristup informacijama, dana 26.06.2019. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno akt tužne se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom tuženog, broj: 01-16.18-8046-3/16 S.Dž od 31.05.2016.godine, tuženi je u predmetu, „informacija o stepenu slobode pristupa javnim dokumentima“, obavjestio tužitelja, da su cijeneći navode u njihovom aktu broj: FOI (388) od 19.05.2016. godine, još jednom izvršili detaljnu analizu njihovog zahtjeva za pristup informacijama broj: FOI (388) od 28.04.2016. godine, te nakon izvršene analize konstatovali sljedeće:“ -u vezi vaših navoda da se podaci o javnim nabavkama ne nalaze na internet sajtu “JP BH Pošta” d.o.o. Sarajevo, još jednom vas podsjećamo da se isti kako je i navedeno u našem aktu broj: 01-16.18-8046-1/16-S.Dž. od 11.05.2016. godine nalaze na E-portalu javnih nabavki, koji nije naš internet sajt, a na kojem su javno objavljeni i svima dostupni podaci o provedenim postupcima nabavke i zaključenim ugovorima koji su proistekli iz zakonom definisanih postupaka nabavke, te nismo dužni da vam dostavljamo podatke koje možete sami preuzeti kao i sva kako pravna tako i fizička lica. Sve druge podatke iz ugovora koji su zaključeni nakon provedenih postupaka javne nabavke zbog zaštite interesa druge Ugovorne strane i poslovne tajne u skladu sa važećim zakonskim propisima, kao i u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama, ne možemo vam ustupiti bez prethodne saglasnosti druge ugovorne strane, jer ne želimo snositi odgovornost za povredu poslovne tajne i moguće štete koju bi druga ugovorna strana i “JP BH Pošta” d.o.o. Sarajevo pretrpjela. Napominjemo da se zbog tajnosti pojedinih odredaba ugovora u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama kao dokaz za uspješno iskustvo ne može tražiti ugovor nego samo potvrda o uspješno izvršenim ugovorima -izdvajanje pojedinih podataka iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta “JP BH Pošta” d.o.o. Sarajevo može dovesti do različitog tumačenja izdvojenih podataka i pravnih posljedica za “JP BH Pošta” d.o.o. Sarajevo, te vam iste iz navedenih razloga nismo u mogućnosti dostaviti;-nije nam jasno zašto su vam potrebni podaci o imenima i prezimenima zaposlenika i u koje će se svrhe ista koristiti, te obzirom da je Zakon o zaštiti ličnih podataka restriktivan u tom smislu, i

dalje smatramo da zbog mogućih zloupotreba i javnog objavljivanja tih podataka kao i mogućeg izlaganja zaposlenika raznim neugodnostima, ne možemo davati imena i prezimena zaposlenika bez njihove saglasnosti;-ukupan broj zaposlenih, neovisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa, vam možemo saopštiti i isti na dan 26.05.2016. godine iznosi 2327 zaposlenika na nivou "JP BH Pošta" d.o.o. Sarajevo.U vezi navedenog još jednom skrećemo pažnju da bilo kakvo davanje podataka o zaposlenicima, ugovornim stranama ili ponuđačima može dovesti do tužbenih zahtjeva u kojima nismo spremni da učestvujemo niti da snosimo troškove sudskih i drugih postupaka."

Tužbom od 01.07.2016.godine, tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv osporenog akta broj : 01-16.18-8046-3/16 S.Dž od 31.05.2016.godine, sa prijedlogom da sud usvoji tužbu, poništi akt JP BH Pošta d.o.o. broj 01-16.18-8046-3/16 S.Dž od 31.05.2016.g. i naloži da se tužiocu omogući slobodan pristup traženim informacijama, uz naknadu troškova upravnog spora, koji se odnose na troškove takse na tužbu i na presudu, a u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima FBiH.U obrazloženju tužbe je navedeno da se tužilac sa zahtjevom u smislu oderedaba Zakon o slobodi pristupa informacijama FBiH obratio JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo, te tražio dostavu informacija koje su pod kontrolom ovog organa - Kopije svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo zaključilo u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka u toku 2015. godine, kopije Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo, te spisak svih zaposlenih u ovom preduzeću koji su u radnom odnosu, nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa.Odlukom preduzeća Hrvatska pošta Mostar odbijen je zahtjev za pristup informacijama. U obrazloženju pobijane odluke se navodi da se „Svi relevantni podaci koji se odnose na ugovore i eventualne anekse istih koje je JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo zaključilo nakon provedenih zakonom predviđenih postupaka nabavke su shodno odredbama koje propisuje Zakon o javnim nabavkama BiH i podzakonski akti objavljeni na Portalu javnih nabavki, da Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sadrži podatke o resursima kojima preduzeće raspolaže, te se shodno odredbama Pravilnika o poslovnoj tajni isti smatra poslovnom tajnom, te da shodno odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka spisak zaposlenih nije moguće saopštavati trećim licima bez saglasnosti samih zaposlenika“.Protiv navedene Odluke, tužilac je blagovremeno izjavio prigovor rukovodiocu JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo u kojem je ukazao na nepravilnu primjenu Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH.Odlukom JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo broj 01-16.18-8046-3/16 S.Dž od 31.05.2016.g., koju tužilac pobija ovom tužbom, odbijen je tužiočev prigovor, a u obrazloženju odluke navedeno da se „Podaci o provedenim postupcima javnih nabavki kao i zaključenim ugovorima mogu preuzeti sa portala javnih nabavki, da javni organ nije dužan dostavljati podatke koje može svako preuzeti i da se svi drugi podaci iz ugovora i kopije samih ugovora zbog specifičnosti poslovanja JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo i zaštite interesa druge ugovorne strane i poslovne tajne u skladu sa važećim propisima kao i u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama, ne mogu istupati bez prethodne saglasnosti druge ugovorne strane. Dalje u obrazloženju se navodi da bi „Izdvajanjem pojedinih podataka iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta moglo doći do različitog tumačenja tih podataka i drugih posljedica za JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo, pa iste nije moguće dostaviti, te da nije jasno zašto su tražiocu informacija potrebni podaci o imenima i prezimenima zaposlenih i u koje svrhe će koristiti, te obzirom da je Zakon o zaštiti ličnih podataka

BiH restriktivan u tom smislu, zbog mogućih zloupotreba i javnog objavljivanja i mogućeg izlaganja zaposlenih raznim neugodnostima, imena i prezimena zaposlenih se ne mogu davati bez njihove saglasnosti, ali može ukupan broj zaposlenih". Tužilac ostaje kod svih navoda izrečenih u prigovoru, da javni organ nije pravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH. U članu 14. stav 3. tačka 1) Zakona propisano je da ukoliko javni organ donese rješenje kojim odbija zahtjev za pristup informacijama u cijelosti ili djelimično, u rješenju, između ostalog, mora da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog Zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Tužilac ukazuje da tuženi, prilikom rješavanja u dijelu vezanom za dostavljanje kopija svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima nije primijenio niti jednu odredbu Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH koji je mjerodavan u konkretnom slučaju, te zanemario cilj i predmet istog koji u članu 4. propisuje da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom. Navodi tuženog da su tražene informacije objavljene na internet stranici ne predstavljaju zakonski osnov za odbijanje zahtjeva za pristup informacijama, pa čak ni zakonski osnov za status izuzeća informacije što ukazuje na proizvoljno i po vlastitom nahođenju donesenu odluku tužioca da informacije ne dostavi. Navodi tuženog da nije dužan da dostavlja podatke koji su javno objavljeni i svima dostupni, predstavlja grubo kršenje Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, koji za predmet i cilj ima da utvrdi da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom, te da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopšti. Takođe, iz navoda tuženog da podatke iz ugovora i same ugovore ne može dati bez prethodne saglasnosti poslovnih partnera, ostaje nejasno zašto javni organ nije i postupio na ovaj način. Člana 7. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH propisuje da će javni organ kada osnovano utvrdi da zahtjev za pristup informaciji uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane bez odlaganja pismeno obavijestiti treću stranu o pojedinostima zahtjeva ili je upozoriti da će se tražena informacija saopštiti, ako u roku od 15 dana od dana prijema obavještenja pismeno ne odgovori da smatra da je informacija povjerljiva i navede razloge zbog kojih bi njenim saopštavanjem mogla nastupiti šteta. Vezano za odluku tuženog da ne dostavi Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, tužilac ukazuje da tuženi ponovno nije postupio u skladu sa članom 14. stav 3. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, odnosno tuženi nije primijenio niti jednu odredbu Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, te odbio dostaviti informaciju uz obrazloženje da bi se izdvajanjem pojedinih podataka moglo dovesti do različitog tumačenja tih podataka i drugih pravnih posljedica. Zakonom o slobodi pristupa informacijama FBiH nije propisana mogućnost da se odbije pristup informaciji zbog toga što bi dostava informacije mogla dovesti do različitog tumačenja informacije. Dalje, tužilac smatra da u konkretnom slučaju tuženi nije razgraničio šta je informacija, a šta lični podatak, te da je stavio odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH ispred odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH. Prema mišljenju tužioca nije sporno da se odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH uzimaju u obzir prilikom primjene Zakona o slobodi pristupa informacijama, međutim ne može se zanemariti ni odredba Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH kojom je propisano da zakoni koji se usvoje nakon donošenja ovog Zakona, a čija svrha nije izmjena ili dopuna ovoga Zakona, ni na koji način ne mogu ograničiti prava

i obaveze utvrđene ovim Zakonom (član 25. stav 3.) U vezi sa obrazloženjem tuženog da spisak zaposlenih ne može da saopšti niti javno objavi trećoj strani bez saglasnosti samih zaposlenih, postavlja se pitanje zašto tuženi nije postupio na ovaj način, nego je po automatizmu odbio dostavu traženih informacija? Tužilac ističe da nije ni tražio lične informacije nego spisak zaposlenih u javnom preduzeću, što se nikako ne može okarakterisati kao lični podatak. Tužilac nije tražio tuđe lične informacije kao što su JMBG, broj tekućeg računa i adresa stanovanja, već informacije od javnog interesa koji nosi prevagu nad privatnim. Ime i prezime nekog lica ne predstavlja lični podatak već društvenu i zakonsku identifikaciju lica, a sama činjenica da spisak zaposlenih u javnom preduzeću pored imena i prezimena zaposlenih ne sadrži druge lične podatke, govori o tome da se na osnovu imena i prezimena, a bez drugih ličnih podataka, fizičko lice, ne može direktno ili indirektno identifikovati. Pored toga sve i da je podnosilac zahtjeva tražio dostavu ličnih podataka (što nije tražio), dužnost kontrolora je da o tome obavijesti nosioca podataka, koji može i odobriti davanje ličnih podataka, a u slučaju da ih ne odobri isti se mogu otkriti trećoj strani ako je to u javnom interesu. Tuženi organ nije postupio u skladu sa članom 14. stav 3. tačka a) Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH jer je propustio da sprovede Zakonom propisanu proceduru, da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog Zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku. Tuženi je u konkretnom slučaju propustio da uzme u obzir faktor javnog interesa u smislu člana 9. Zakona, te nije dokazao zašto je šteta da javnost bude upoznata sa imenima i prezimenima zaposlenih u javnom preduzeću, da li je veća šteta ako javnost ne bude upoznata sa tim informacijama, od štete koju bi eventualno trpila lica u slučaju da javnost sazna da su ista zaposlena u konkretnom javnom preduzeću. Na kraju, po zaključku tuženog da nije jasna svrha traženja spiska zaposlenih, tužilac ukazuje na član 11. stav 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH koji propisuje da javni organ nije ovlašten da ispituje opravdanost ili da zahtjeva obrazloženje zahtjeva.

U odgovoru na tužbu tuženi ističe, da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt, da je tužba nepotpuna ili nerazumljiva, jer sadrži podatke drugih subjekta (Hrvatska pošta Mostar) o kojim tuženi nema podataka i nadležnosti, a da ukoliko sud odluči da razmatra predmetnu tužbu, predlaže da se tužba odbije kao neosnovana, jer svi podaci koji su javno dostupni putem internet portala (kako tuženog i portala e-nabavki) smatraju se dostavljenim.

Zakonitost osporenog upravnog akta sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj : 9/05) i odlučio kao u dispozitivu iz slijedećih razloga:

Iz upravnog akta tužene od 31.05.2016. godine, proizilazi da se tužitelj obavještava, da su cijeneći navode u njihovom aktu broj: FOI (388) od 19.05.2016. godine još jednom izvršili detaljnu analizu vašeg Zahtjeva za pristup informacijama broj: FOI (388) od 28.04.2016. godine, te nakon izvršene analize konstatovali slijedeće:-u vezi vaših navoda da se podaci o javnim nabavkama ne nalaze na internet sajtu “JP BH Pošta” d.o.o. Sarajevo, još jednom vas podsjećamo da se isti kako je i navedeno u našem aktu broj: 01-16.18-8046-1/16-S.DŽ. od 11.05.2016. godine nalaze na E-portalu javnih nabavki, koji nije naš internet sajt, a na kojem su javno objavljeni i svima dostupni podaci o provedenim postupcima nabavke i zaključenim ugovorima koji su proistekli iz zakonom definisanih postupaka nabavke, te nismo dužni da vam

dostavljamo podatke koje možete sami preuzeti kao i sva kako pravna tako i fizička lica. Sve druge podatke iz ugovora koji su zaključeni nakon provedenih postupaka javne nabavke zbog zaštite interesa druge Ugovorne strane i poslovne tajne u skladu sa važećim zakonskim propisima, kao i u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama, ne možemo vam ustupiti bez prethodne saglasnosti druge ugovorne strane, jer ne želimo snositi odgovornost za povredu poslovne tajne i moguće štete koju bi druga ugovorna strana i "JP BH Pošta" d.o.o. Sarajevo pretrpjela. Napominjemo da se zbog tajnosti pojedinih odredaba ugovora u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama kao dokaz za uspješno iskustvo ne može tražiti ugovor nego samo potvrda o uspješno izvršenim ugovorima -izdvajanje pojedinih podataka iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta "JP BH Pošta" d.o.o. Sarajevo može dovesti do različitog tumačenja izdvojenih podataka i pravnih posljedica za "JP BH Pošta" d.o.o. Sarajevo, te vam iste iz navedenih razloga nismo u mogućnosti dostaviti;-nije nam jasno zašto su vam potrebni podaci o imenima i prezimenima zaposlenika i u koje će se svrhe ista koristiti, te obzirom da je Zakon o zaštiti ličnih podataka restriktivan u tom smislu, i dalje smatramo da zbog mogućih zloupotreba i javnog objavljivanja tih podataka kao i mogućeg izlaganja zaposlenika raznim neugodnostima, ne možemo davati imena i prezimena zaposlenika bez njihove saglasnosti;-ukupan broj zaposlenih, neovisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa, vam možemo saopštiti i isti na dan 26.05.2016. godine iznosi 2327 zaposlenika na nivou "JP BH Pošta" d.o.o. Sarajevo.U vezi navedenog još jednom skrećemo pažnju da bilo kakvo davanje podataka o zaposlenicima, ugovornim stranama ili ponuđačima može dovesti do tužbenih zahtjeva u kojima nismo spremni da učestvujemo niti da snosimo troškove sudskih i drugih postupaka.

Prigovor tužene, da akt tužene od 31. 05.2016 godine nije upravni akt je neosnovan u smislu odredaba člana . 4. Zakona o upravnim sporovima („ Službene novine FBiH broj 9/05“), koji propisuje da se pod pojmom organ, u smislu ovog Zakona, podrazumijevaju se organi uprave i upravne ustanove Federacije i kantona, gradonačelnik i općinski načelnik i gradske i općinske službe za upravu, kao i institucije koje imaju javna ovlaštenja kad u vršenju javnih ovlaštenja rješavaju u upravnim stvarima (u daljnjem tekstu: nadležni organ). S obzirom da je tužena institucija koja imaj javna ovlaštenja, u vršenju javnih ovlaštenja rješava u upravnim stvarima (u daljnjem tekstu: nadležni organ) je i donijela upravni akt od 31. 05.2016. godine. Nadalje, u smislu odredaba člana 8. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine FBiH broj 9/05), upravni spor može se voditi samo protiv upravnog akta, da upravni akt, u smislu ovog Zakona, jeste akt kojim nadležni organ iz člana 4. ovog Zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari (u daljnjem tekstu: upravni akt). U konkretnom slučaju tužitelj je podnio zahtjev u skladu sa Zakonom o pristupu informacijama, da se rješi o njegovom pravu na informaciju.

Prigovor da je tužba nerazumljiva je neosnovana, jer je tužitelj postupio u smislu odredbi člana 21. Zakona o upravnim sporovima, u kome je propisano da se u tužbi mora navesti: ime, prezime i mjesto stanovanja, odnosno naziv i sjedište tužioca i tuženog, broj i datum upravnog akta protiv kog je tužba podnesena, zakonski razlog za pobijanje upravnog akta, kao i u kom pravcu i obimu se predlaže poništavanje upravnog akta i potpis podnosioca. Uz tužbu se mora podnijeti upravni akt u originalu ili prijepisu odnosno fotokopiji.Ako se tužbom traži povrat stvari ili naknada štete mora se priložiti i određen zahtjev u pogledu stvari ili visine pretrpljene štete. Uz

tužbu se podnosi i po jedan prijepis tužbe i priloga za tuženi organ i za svako zainteresirano lice, ako takvih lica ima.

Odredbom člana 204. stav 3. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" broj : 2/98 i 48/99), propisano je da pismeno rješenje sadrži: naziv organa, broj i datum, uvod, dispozitiv (izreku), obrazloženje, uputstvo o pravnom lijeku, potpis ovlaštene službene osobe i pečat organa. U slučajevima predviđenim zakonom ili propisom donesenim na osnovu zakona rješenje ne mora sadržavati pojedine od ovih dijelova. Ako se rješenje obrađuje mehanografski, umjesto potpisa može da sadrži faksimil ovlaštene službene osobe.

U konkretnoj upravnoj stvari, osporeni akta tužene od 31.05.2016. godine, (kao ni provostepenog akta od 11.05.2016. godine), nema jasno navedenu izreku, obrazloženje, niti uputstvo o pravnom lijeku. Što znači da su akti nepotpuni i nejasni, jer tužena nije postupila prema članu 204. stav 3. Iz navedenih razloga, ovaj sud je našao da je tuženi učinio povredu pravila upravnog postupka, te je zbog toga, na osnovu odredbe člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u izreci.

U ponovnom postupku, tuženi će imajući u vidu primjedbe iznesene u ovoj presudi, potpuno i pravilno utvrditi činjenično stanje, nakon čega će, postupajući u skladu s odredbama Zakona o upravnom postupku i odredbama materijalnog prava, biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, s obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar. U konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku. (Vrhovni sud u presudi broj: 07 0 U 000684 08 Uvp od 28.04.2010. godine.)

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.